

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6624200253
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6624200253.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., štátny občan SR a 2/ E. F. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, H. I. J., K., štátna občianka Írskej republiky, obaja zastúpení: F. B., narodená XX. XX. XXXX, trvale bytom L. B. M. XXXX/X, XXX XX N., štátna občianka SR, proti žalovanému: O. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpenému: JUDr. Erika GOLSKÁ advokátska kancelária s. r. o., so sídlom D. G. B. X, XXX XX N., IČO: 52 849 261, o náhradu škody vo výške 10.000,- Eur, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/4/2024-50 zo dňa 23. januára 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku II., ktorým okresný súd uložil žalobcom 1/ a 2/ povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vyšším súdnym úradníkom, v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, z r u š u j e a v uvedenom rozsahu v r a c i a vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd sťažnosť žalovaného (proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobcami 1/ a 2/) zamietol (výrok I.). O trovách konania okresný súd rozhodol s odkazom na ust. § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní nahradiť spoločne a nerozdielne žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia (výrok II.).

1.1 V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že na Okresnom súde Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) sa pod sp. zn. 6C/4/2023 vedie spor o uloženie povinnosti obnoviť pôvodný stav nehnuteľnosti. Dňa 21.11.2023 bola okresnému súdu doručená vzájomná žaloba protistrany (v tomto konaní žalobcov 1/ a 2/) o náhradu škody vo výške 10.000,- Eur, ktorú okresný súd uznesením č. k. 6C/4/2023-301 zo dňa 28.11.2023 vylúčil na samostatné konanie a vec bola zapísaná pod sp. zn. 13C/4/2024. Nakoľko žalobcovia 1/ a 2/ ani na základe výzvy okresného súdu nezaplatili súdny poplatok splatný podaním (vzájomnej) žaloby, okresný súd uznesením č. k. 13C/4/2024-37 zo dňa 06.12.2024, vydaným vyšším súdnym úradníkom, konanie v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“) zastavil; predmetné uznesenie okresného súdu o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2024 a následne bolo doručené na vedomie žalovanému. Dňa 14.01.2025 bolo okresnému súdu doručené podanie žalovaného označené ako „sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/4/2024-37 zo dňa 06.12.2024“, ktorého podstatný obsah tvorí námietka žalovaného, že v sťažnosťou napadnutom uznesení, vydanom vyšším súdnym úradníkom okresného súdu absentuje výrok o nároku na náhradu trov konania a žiadosť žalovaného, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania. V predmetnej sťažnosti žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol,

že sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo jeho právnej zástupkyňi doručené spolu s vyznačenou doložkou právoplatnosti, v zmysle ktorej nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2024. V uvedenej súvislosti žalovaný v sťažnosti namietal nadobudnutie právoplatnosti predmetného uznesenia o zastavení konania z dôvodu, že predtým (pred nadobudnutím právoplatnosti) jemu a ani jeho právnej zástupkyňi nebolo predmetné uznesenie o zastavení konania doručené; uviedol, že jeho právnej zástupkyňi bolo predmetné uznesenie o zastavení konania prvýkrát doručené až dňa 13.01.2025 a následne, od doručenia predmetného uznesenia o zastavení konania jeho právnej zástupkyňi mu začala plynúť 15-dňová lehota na podanie opravného prostriedku proti nemu. Žalovaný v predmetnej sťažnosti poukázal tiež na to, že sťažnosťou dotknuté uznesenie súdu prvej inštancie obsahuje nesprávne poučenie o odvolaní, pretože v zmysle § 357 písm. a) Civilného sporového poriadku je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania prípustné. Zdôraznil, že predmetné uznesenie o zastavení konania napadol sťažnosťou tiež z toho dôvodu, že v ňom absentuje výrok o priznaní práva na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v prospech neho - žalovaného. V uvedenej súvislosti žalovaný uviedol, že okresný súd mal vedomosť o tom, že mu vznikli trovy konania v podobe trov právneho zastúpenia, nakoľko jeho právna zástupkyňa elektronickým podaním zo dňa 06.12.2023 vyrozumela okresný súd o prevzatí jeho právneho zastúpenia; prílohou uvedeného elektronického podania právnej zástupkyne bolo splnomocnenie na právne zastúpenie v predmetnom konaní udelené jej žalovaným dňa 06.11.2023. „Vyšší súdny úradník mu doručením uznesenia sp. zn. 13C/4/2024-37 zo dňa 06.12.2024 s vyznačenou doložkou právoplatnosti nesprávnym procesným postupom ako strane sporu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva - najmä právo na podanie sťažnosti proti dotknutému uzneseniu, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“. Uznesenie sp. zn. 13C/4/2024-37 zo dňa 06.12.2024 vychádza tiež podľa žalovaného z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko v ňom absentuje výrok o náhrade trov konania.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia odcitoval ust. § 239 ods. 1, § 248, § 249 a § 250 ods. 1 a 2 CSP a uviedol, že pri rozhodovaní o zastavení konania podľa Zákona o súdnych poplatkoch ako lex specialis, nie je dôvod rozhodovať o trovách konania, nakoľko ide len o vzťah strany sporu ako poplatníka – nositeľa poplatkovej povinnosti - voči štátu; v tom prípade sa teda nejedná o vzťah poplatníka k druhej strane sporu („viď uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/60/2019 zo dňa 15.05.2019“).

1.3 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že vyšší súdny úradník okresného súdu rozhodol o zastavení konania bez rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania správne, v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o súdnych poplatkoch. Zdôraznil, že nakoľko má uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku dopad len na vzťah poplatníka (nositeľa poplatkovej povinnosti) a štátu, druhá sporová strana nemá právo (nie je oprávnená) podať proti nemu sťažnosť, a preto sa uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku druhej sporovej strane ani nedoručuje. Konštatoval, že z úpravy vyhotovenej vyšším súdnym úradníkom, týkajúcej sa doručovaniu predmetného uznesenia žalovanému je zrejmé, že toto uznesenie bolo po nadobudnutí právoplatnosti doručené žalovanému len na vedomie, a to z toho dôvodu, že druhá sporová strana (žalovaný) mal o predmetnom spore vedomosť, nakoľko žaloba o zaplatenie 10.000 Eur titulom náhrady škody bola pôvodne podaná ako vzájomná žaloba v spore vedenom pod sp. zn. 6C/4/2023, ktorý sa týka rovnakých sporových strán, avšak v opačnom postavení (t. j. žalovaný je tam žalobca). Vo vzťahu k námietke žalovaného, týkajúcej sa nesprávneho poučenia ohľadne podania odvolania, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že v konaní podľa Zákona o súdnych poplatkoch koná a rozhoduje v zmysle § 14 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch vyšší súdny úradník, vrátane rozhodovania o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku; sudca v tomto konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach podaných proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Nakoľko zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku sa spravuje výlučne ustanoveniami Zákona o súdnych poplatkoch, ktorý vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku predstavuje lex specialis, námietka žalovaného, že okresný súd mal na poučenie o možnosti podať odvolanie aplikovať ust. 357 písm. a) CSP, dôvodná nie je, preto sťažnosťou žalovaného napadnuté uznesenie obsahuje správne poučenie o možnosti podať proti nemu sťažnosť v lehote 15 dní od jeho doručenia.

1.4 Vzhľadom na vyššie uvedené, mal okresný súd za to, že sťažnosť žalovaného podaná žalovaným proti predmetnému uzneseniu o zastavení konania nie je dôvodná. Konštatoval, že nakoľko sťažnosť podal žalovaný, ktorý nie je sťažnosťou napadnutým uznesením dotknutý (teda nemal právo podať proti

nemu sťažnosť), sťažnosť žalovaného ako sťažnosť podanú neoprávnenou osobou („ktorú skutočnosť CSP výslovne neupravuje“) per analogiam podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol (I. výrok). V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia okresný súd vo vzťahu ku trovám konania uviedol, že ak dôjde k zastaveniu sporového konania, súd je pri rozhodovaní o trovách konania povinný skúmať procesnú zodpovednosť za toto zastavenie konania na oboch procesných stranách sporu, teda tak na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného. Konštatoval, že „v danom prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu osobitnej procesnej prekážky na strane žalobcov 1/ a 2/, vyplývajúcej zo Zákona o súdnych poplatkoch. Z procesného hľadiska teda platí, že zastavenie konania zavinili žalobcovia 1/ a 2/, ktorí sú v zmysle citovaného ust. § 256 ods. 1 CSP povinní uhradiť žalovanému trovy konania, preto žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %“.

2. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie sa žalobcovia 1/ a 2/ prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne F. B. čo do výroku II. o povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania odvolali a v odvolaní uviedli, že sťažnosť proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podal žalovaný, ktorý nie je týmto uznesením vôbec dotknutý, a teda nemal právo podať proti nemu sťažnosť. Súd prvej inštancie výrokom I. sťažnosť žalovaného ako sťažnosť podanú neoprávnenou osobou s analogickým odkazom na § 250 ods. 1 CSP zamietol, výrokom II. však žalovanému „za toto neoprávnené konanie (za podanie sťažnosti, ktorú nebol žalovaný v tomto prípade oprávnený podať) priznal trovy konania v rozsahu 100 %“. V uvedenej súvislosti žalobcovia v odvolaní položili súdu prvej inštancie otázku, prečo bolo žalovanému doručované uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Uviedli, že ak súd prvej inštancie mal za to, že sťažnosť žalovaného nie je dôvodná a ako nedôvodnú ju zamietol, potom nemal k dispozícii zákonné ustanovenie, na základe ktorého by mohol žalovanému priznať náhradu trov konania. Zdôraznili, že uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku sa týka len vzťahu poplatníka a štátu, preto vyšší súdny úradník okresného súdu v uznesení o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nerozhodol o nároku na náhradu trov konania; zdôraznil, že druhá strana sporu nemá právo podať proti takému uzneseniu sťažnosť, a preto žalovanému nemalo byť uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku doručené.

2.1 Žalobcovia v odvolaní spochybnili tiež tú skutočnosť, že právna zástupkyňa žalovaného elektronickým podaním zo dňa 06.12.2022 oznámila súdu, že právne zastupuje žalovaného, pričom prílohou tohto elektronického podania bolo splnomocnenie, ktoré jej udelil žalovaný. V uvedenej súvislosti žalobcovia v odvolaní uviedli, že keď si niekto na zastupovanie v konaní splnomocní advokáta, tak to ešte neznamená, že tento advokát môže konať nezákonne a vstupovať do vzťahu poplatníka a štátu, a to len preto, aby mu bola priznaná náhrada trov konania. Zdôraznili, že sťažnosť žalovaného proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ktoré sa ho netýkalo, nemala byť zo strany žalovaného podaná a nemali mu byť priznané v súvislosti s tým žiadne trovy konania. Žalobcovia v odvolaní ďalej zrekapitulovali priebeh konania na súde prvej inštancie do vydania uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, pričom uviedli, že „dňa 21.11.2023 bola okresnému súdu doručená žaloba o náhradu škody vo výške 10.000,- Eur. Táto žaloba bola vylúčená na samostatné konanie. Dňa 15.01.2024 okresný súd rozhodol konanie o návrhu na náhradu škody vo výške 10.000,- Eur prerušiť, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6C/14/2023. Dňa 23.09.2024 okresný súd vyzval žalobcov na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 600,- Eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola doručená zástupcovi žalobcov dňa 19.11.2024. Okresný súd konanie vedené pod sp. zn. 6C/14/2023 pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil, tak ako bolo uvedené na výzve na zaplatenie súdneho poplatku zo dňa 23.09.2024. Právna zástupkyňa žalovaného podala sťažnosť proti uzneseniu, ktorým nebol žalovaný žiadnym spôsobom dotknutý, a preto nemal žiadne zákonné právo podať proti nemu sťažnosť, a preto bolo žalovanému nedôvodne priznané právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %“. V závere odvolania žalobcovia navrhli odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalobcov 1/ a 2/ v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výrokom II. o trovách konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Po prejednaní odvolania žalobcov 1/ a 2/ odvolací súd uvádza, že uznesenie súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutom výroku II. o trovách konania z nižšie uvedených dôvodov nepreskúmateľné a zmatečné, vychádzajúce z nesprávnej aplikácie ust. § 256 ods. 1 CSP na rozhodnutie o trovách konania, a preto dospeľ k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorého odvolaním nenapadnutým výrokom I. súd prvej inštancie sťažnosť žalovaného zamietol, je podané dôvodne.

5. Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesením č. k. 6C/4/2023-301 zo dňa 28. novembra 2023 okresný súd vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/ o náhradu škody v sume 10.000 Eur vylúčil na samostatné konanie, ktorému bola pridelená sp. zn. 13C/4/2024, v ktorom žalovaní 1/ a 2/ vystupujú na strane žalobcov. Uznesením č. k. 13C/4/2024-25 zo dňa 22. 01. 2024 okresný súd konanie o náhradu škody vo výške 10.000 Eur (teda konanie sp. zn. 13C/4/2024) prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6C/4/2023. Výzvou zo dňa 23. 09. 2024 okresný súd vyzval žalobcov 1/ a 2/ (v konaní sp. zn. 6C/4/2023 žalovaných 1/ a 2/) na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 600 Eur, do 10 dní odo dňa doručenia výzvy na zaplatenie súdneho poplatku a zároveň ich poučil, že ak v určenej lehote súdny poplatok v uvedenej výške nezaplatia, súd konanie podľa ust. § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch zastaví. Uznesením č. k. 13C/4/2024 – 37 zo dňa 06. 12. 2024 okresný súd konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobcami 1/ a 2/ podľa ust. § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch zastavil; predmetné uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku okresný súd zaslal na vedomie právnej zástupkyňi žalovaného, ktorá proti nemu podala v mene žalovaného z vyššie uvedených dôvodov sťažnosť, ku ktorej pripojila úradný záznam spísaný dňa 06. 11. 2023 (teda pred tým ako bola vzájomná žaloba žalobcov 1/ a 2/ doručená Okresnému súdu Lučenec, čo bolo podľa prezenčnej pečiatky podateľne Okresného súdu Lučenec dňa 21. 11. 2023), obsahom ktorého bolo okrem iného nasledovné: „Dňa 06. 11. 2023 v čase o 10.00 hod. sa dostavil do Advokátskej kancelárie JUDr. Eriky Golskej so sídlom D. G. B. X, XXX XX N. pán O. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., štátny občan SR, ktorý požiadal advokátku o právne zastúpenie v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Lučenec na podklade žaloby žalobcov 1/ A. B., bytom C. X, XXX XX D. a 2/ Sinéad Angela O' connor, bytom H. B. XX, Q., K. o náhradu škody voči žalovanému O. P.“. Uznesením sp. zn. 13C/4/2024-50 zo dňa 23. 01. 2025 okresný súd, tak ako je vyššie uvedené, výrokom I. sťažnosť žalovaného zamietol a výrokom II. uložil žalobcom 1/ a 2/ povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o výške trov konania. Z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia okresného súdu v časti týkajúcej sa trov konania je zrejmé, že okresný súd v rozpore s (odvolaním nenapadnutým, a teda právoplatným) výrokom I., ktorým sťažnosť žalovaného proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobcami 1/ a 2/ zamietol, na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré rieši (upravuje) otázku procesného zavinenia zastavenia konania. Z logického výkladu uvedeného ustanovenia teda vyplýva, že aplikácia ust. § 256 ods. 1 CSP na rozhodnutie o trovách konania prichádza do úvahy (je opodstatnená) v prípade zastavenia konania (napr. na základe späťvzatia žaloby), čo nie je tento prípad, keďže súd prvej inštancie výrokom I. predmetného uznesenia, tak ako je vyššie uvedené, sťažnosť žalovaného (proti inému uzneseniu okresného súdu – konkrétne proti uzneseniu okresného súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobcami 1/ a 2/ za podanú vzájomnú žalobu) zamietol.

6. Žalobcovia 1/ a 2/ v odvolaní podanom proti výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie odvolaním nenapadnutým výrokom I. sťažnosť žalovaného zamietol, správne poukázali na to, že uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch je rozhodnutím vydaným v dôsledku nesplnenia poplatkovej povinnosti, ktorú má voči štátu tá strana sporu, ktorá spoplatnený úkon (v tomto prípade vzájomnú žalobu) na súd podala, v žiadnom prípade sa toto rozhodnutie netýka druhej strany sporu, ktorej preto predmetné uznesenie o zastavení konania mohlo byť (avšak ani nemuselo byť) súdom prvej inštancie doručené len na vedomie, ako správne žalobcovia uvádzali (argumentovali) v odvolaní. Dôsledkom zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku je skončenie konania ešte pred tým ako sa aj vo vzťahu k druhej strane sporu mohlo v ňom pokračovať a v konečnom dôsledku meritórne rozhodnúť. V dôsledku uvedenej skutočnosti nevznikol dôvod uznesením o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa ust. § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch rozhodovať o trovách konania druhej strany sporu, rovnako ako nevznikol dôvod v konaní o sťažnosti podanej proti takémuto uzneseniu, v tzv. sťažnostnom konaní, kde súd prvej inštancie sťažnosť zamietol, aplikovať na rozhodnutie o trovách konania druhej strany sporu ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje otázku

procesného zavinenia zastavenia konania. Pokiaľ teda súd prvej inštancie v rozhodnutí o sťažnosti žalovaného, ktorú odvolaním žalobcov 1/ a 2/ nenapadnutým výrokom I. zamietol, rozhodol o trovách konania s poukazom na ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje náhradu trov konania pri zastavení konania s akcentom na procesné zavinenie zastavenia konania, jeho rozhodnutie je v časti trov konania zmätočné a nepreskúmateľné, vychádzajúce z nesprávnej aplikácie ust. § 257 ods. 1 CSP na rozhodnutie o trovách konania, čo je dôvod na zrušenie uznesenia súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutom rozsahu (t.j. vo výroku II.)

a na vrátenie veci okresnému súdu v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie týkajúce sa trov prvoinštančného konania, v ktorom súd opätovne, aplikujúc správne ustanovenie CSP na rozhodnutie o trovách konania, o trovách prvoinštančného konania rozhodne a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodní.

7. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v uvedenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie podľa ust. § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie konštatujúc, že podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (napr. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne a opodstatnene (čo v danom konkrétnom prípade znamená, že pri zamietnutí sťažnosti súd nemôže na rozhodnutie o trovách konania aplikovať ustanovenie, upravujúce náhradu trov konania pri zastavení konania) dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; v novom rozhodnutí týkajúcom sa trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho konania.

8. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.